Ч. 289. Пятниця 12 січня 1912 (30 грудня 1911). Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Запрошенє до передплати.

За кілька днів розпічне ся **двайцять другий рік** нашого видавництва: найліпший доказ, що „Народна Часопись“ уміла здобути собі прихильність нашої суспільности. При сій нагоді можемо ще й на то покликати ся, що „Народну Часопись“ передплачують і читають дуже радо навіть наші земляки далеко за морем аж в Америці, а се хиба найліпший доказ, як наша суспільність знає і уміє добре оцінити ту прислугу, яку їй робить наша часопись. Скажемо длятого, що як доси так і на будуче буде „Народна Часопись“ трудити ся дальше в тім самім напрямі, а всї змаганя редакциї будуть стреміти до того, щоби нашій Вп. Публицї подавати як найобильнїйший і як найдобірнїйший материял не лиш із суспільного і полїтичного житя, але також із всїляких піль людского знаня. Длятого звертаємо ся до наших Вп. Передплатників і Читачів з просьбою, щоби не забували на нашу часопись, а приєднували їй прихильників в як найширших кругах

„Народна Часопись“ буде й в новім роцї виходити під тими самими услівями що доси, а іменно:

Для львівских передплатників в аґенциї дневників п. Ст. Соколовского пасаж Гавсмана ч. 9 і для **передплатників на провінциї** в ц. к. Старостввах:

на цілий рік	К 4·80	с.
на пів року	„ 2·40	„
на чверть року	„ 1·20	„
місячно	„ —·90	„

поодиноке число 2 с.

Для передплатників в нашій Адміністрациї ул. Чарнецкого ч. 10, II. поверх, котрі хотять, щоби їм висилати **безпосередно почтою**:

на цілий рік	К 10·80	с.
на пів року	„ 5·40	„
на чверть року . . .	„ 2·70	„
місячно	„ —·90	„

поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Дневний порядок першого засїданя соймового. — Краєвий буджет на 1912.

На дневнім порядку нинїшного засїданя соймового, яке розпочало ся о год. 11 перед полуднем, умістив Є. Е. п. Маршалок краєвий ґр. Ст. Баденї 45 справоздань Видїлу краєвого в ріжних справах, між якими є й справозданє з обчисленєм фінансової висоти деяких способів поліпшеня долї учителів народних шкіл, як також емеритів, вдів і сиріт по тих учителях. Справоздавцем є посол Онишкевич.

Також на нинїшнім засїданю Краєвий Видїл предложив прелїмінар краєвого буджету на біжучий рік. Прелїмінар виказує **видатки** в сумі 68,044.936 К (в порівнаню з 1911 р. висші о 4,688.758 К), **власні доходи** в сумі 44,854·719 К (в порівнаню з 1911 р. висші о 5,675.370 К). **Недобір** виносить 23,190.217 К і в порівнаню з 1911 р. є менший о 986.612 К.

В окремих рубриках прелїмінар представляє ся так:

ВИДАТКИ:

I. Репрезентация краю	.	194.250 К
II. Заряд . . .	.	2,793.970 „
III. Справи гіґієни	.	7.390.579 „
IV. Добродїйність	.	101.208 „

18)

З північної Африки.

(... сля дра Штерна, Г. Зінґера, Нея і др.—зладив К. Вербенко).

(Дальше).

7. Шабет-ель-Акра, найкрасший на сьвітї гостинець.

„Найкрасших гостинців“ на сьвітї богато; кождий край міг би якимсь повеличати ся і трудно би було вибрати якийсь дїйстно найкрасший. Але Шабет-ель-Акра, той головний гостинець в новочаснім Альжирі, відріжняє ся від инших романтично-пишних гостинців тою суспільностию, яку на нїм стрічає ся, тут, де висока француска культура проложила дорогу в кабільску глушу і де схід із заходом тїсно стикають ся з собою.

Коли Французи минулого столїтя зробили конець морскому розбишацтву Барбарескія і забрали Альжерию, побудували зелїзницю, що іде від міста Альжіра на схід і відходить від побережа на яких 100 кільометрів далеко та переходить аж в глубину Альжериї і сполучає з собою міста Сетіф, Константину, Ґельму і Сук-Арас та висуває бічну галузь аж далеко в глубину пустинї до Біскри. Пізнїйше повели її дальше яко головну лїнію аж до Туніса.

Пізнїйше треба було побудувати від тої зелїзницї дороги до портів Середземного моря і то доконано або безпосередно за помочию зелїзниць або таки гостинцями. Всї они прорізують більше або менше романтичні дебри в горах званих Теллъатляс, що тягнуть ся від високого Атлясу в Марокку через північно-західну Африку.

Найкрасший з тих гостинців єсть той, що іде із Сетіфа до моря і розходить ся до Бужі (Bougie), вглядно до Джіджелї. В Шабет-ель-Акра в довготї 7 кільометрів прорізує він пасмо гір зване Джебель Бабор, високе на 2000 метрів. Гостинець сей почанає ся від кабільского сільця Керрата, а кінчить ся коло стациї білих батьків Бен Ісмаіл. Єсть то одинока і внаслїдок того сильно уживана дорога, що сполучає всї, над заливом Бужі положені, північно-кабільскі місцевости зі згаданою зелїзницею. Але сюди їздять і тоті подорожні, що їздять своїми власними самоїздами аж до Біскри.

Я мав до вибору або самоїзд або приватну підводу, отже я вибрав собі — іти пішки бодай головну часть гостинця і то зараз аж три рази. На 56 кільометрів з Сетіф аж до Керрата їхав я звичайним тут деліжансом, почтовим возом високим на два поверхи, пригадуючим давні добрі часи, коли то ще їздило ся почтою. Сват почтиліон подавав кождому подорожному чи то він Француз чи якої иншої народности сердечно руку а відтак розпочинала ся їзда о годинї пів до четвертої досьвіта, отже коли на дворі ще зовсїм темно; віз, до котрого було запряжених пять коний, викотив ся з тяжкою бідою крізь браму міста, бо Сетіф, як і многі мі та в Альжериї обведені ще з давних окупацийних часів мурами. Почтиліон зачав відтак лускати батогом а до того вже й балаґулки на конях зачали якось живійше дзвонити і деліжанс котив ся трохи живійше як в містї, мимо того, що гостинець піднимав ся щораз більше в гору.

Вже при виїздї впало менї то в очи, що як на африканьскі відносини зачав повівати досить холодний вітер; але тут в горах давала ся відчувати таки добра студінь а коли сонце заблисло над овидом — то було дня 3 мая — покривав поля грубий іней. Померзлі Араби при дорозї до села Ель Урісія положеного у висотї 1000 метрів поприсїдали в своїх білих вовняних бурнусах та ждали, коли сонце пригріє а я мусів тепер чим скорше змінити мою дотеперішну думку о африканьскій теплотї.

Около осьмої години заїхали ми до вивозу Теніет ет-Тіне (у висотї 1234 метрів) і звідси представив ся нам чудовий вид на високі гори з провідним вершком Джебель Бабор, котрий цїлий білів ся від снїгу так само як і цїлий хребет сих гір. Коли відтак в Амуша зміняли ся конї, скористав я з сеї нагоди, щоби поснїдати і рад був, що міг дістати склян-

V. Просьвіта і штука	27,163.234 К
VI. Історичні памятки	348.125 „
VII. Публичне безпеченьство і кватирові кошти	1,237.738 „
VIII. Комунікациї	6,991.511 „
IX. Водні будови і меліорациї	9,448.719 „
X. Рільництво	3,106.996 „
XI. Гірництво	241.380 „
XII. Промисл і ремесло	2,063.731 „
XIII. Краєві довги	3,899.395 „
XIV. Емеритури, заосмотреня, дари з ласки	387.395 „
XV. Консумцийні оплати	2,484.000 „
XVI. Ріжні	192.871 „

ДОХОДИ:

I. Репрезентация краю	50 К
II. Заряд	319.042 „
III. Справи гігієни	2,655.118 „
IV. Добродійність	—.— „
V. Просьвіта і штука	4,305.872 „
VI. Історичні памятки	100.550 „
VII. Публичне безпеченьство і кватирові кошти	400.885 „
VIII. Комунікациї	734.123 „
IX. Водні будови і меліорациї	6,025.363 „
X. Рільництво	1,080.641 „
XI. Гірництво	99.850 „
XII. Промисл і ремесло	699.104 „
XIII. Краєві довги	164.465 „
XIV. Емеритури, заосмотреня, дари з ласки	65.00 „
XV. Консумцийні оплати	23,510.000 „
XVI. Ріжні	4,634.656 „

На побільшене видатків о 4,688.758 корон вплинуло головно збільшене потреб шкільного, краєвого і шкільного емеритальнього фонду, т. є. взагалі просьвітних потреб о 1,788.099 кор., дальше потреб і видатків на комунікацию о 905.342 кор., на справи гігієни о 718.599 кор., на водні будови о 486.375 кор., на промисл о 194.556 кор., на рільництво о 159.454 корон. На зріст доходів зложили ся між иншим: збільшене доходу з шинкарских оплат о 1,500.000 кор., дальше підвисшене з краєвої оплати від пива о 600.000 кор., дальше підвисшене боніфікациї державного скарбу за зречене додатків від особисто-доходового податку о 900.000 кор., вкінци надвишка доходів при замкненю рахунків за 1910 р. в сумі 2,009.126 кор.

Коли-би на покрите недобору обернути дохід з краєвих додатків до податків, побираних в висоті, установленій на 1911 р., то сей дохід дав би тілько 19,695.596 корон, отже остав би ще непокритий недобір в сумі 3,494.621 корон. Стоячи на становищи, яке краєвий Видїл постійно займає в справі покриваня нормальниих щорічних недоборів, краєвий Видїл і тепер не пропонує иншого способу покритя недобору, як тілько через підвисшене стопи краєвих додатків до безпосередних податків, а іменно при всїх катеґориях о 11 сот. Се підвисшене принесло би суму 3,559.943 кор., якою покрито би решту недобору і ще остала би надвишка в сумі 65.322 корон.

Краєвий Видїл ще й тому не пропонує покритя недобору в дорозї короткореченцевої позички, яку мало ся би сплатити з доходів слїдуючого року, бо не бачить в теперішній хвили нїякого нового жерела доходу для краєвого фонду, взглядно такого жерела, яке вистало би на покрите щорічного конечного зросту видатків, а крім того позволяло би сплатити короткореченцеву позичку на покрите буджетового недобору з 1911 р. і таку саму позичку на покрите сегорічного недобору, при збереженю рівноваги дальших буджетів. Що правда, край має одержати певний дохід з у-части в підвисшеню податку від спірітусу. Але в біжучім роцї сей дохід виносив би тілько 2,382.400 кор., платних аж при кінци грудня, однако тілько в такім випадку, коли би правительственний проект став законом і коли би той закон увійшов в житє 1 вересня 1912 р. Доперва в рр. 1913—17 се нове жерело має приносити краєви нових 8,420.000 корон доходу.

Однако краєвий Видїл стоїть на становищи, що до буджетового прелїмінара можна вставляти тілько такі доходи, які опирають ся на обовязуючих законах, і тому на покрите недобору прелїмінує підвисшене додатків до безпосередних податків.

З огляду на те, що адміністрацийний рік 1912 вже почав ся, а краєвий Видїл не має уповажненя сойму робити видатки, разом з буджетовим прелїмінарем предложить краєвий Видїл соймови буджетову провізорию на перший рік 1912. Ся провізория має уповажнити Видїл краєвий до побираня доходів і робленя видатків на рахунок 1912 р. на підставі прелїмінаря буджету на 1912 р.

Як в прелїмінари, так і в провізориї краєвий Видїл пропонує ухвалене додатків до податків в такій висоті: а) до державного податку ґрунтового, домово-чиншевого і клясового по 83 сот., б) до особистих податків по 89 сот. Оподатковані в Кракові а також в повіті краківскім і хшанївскім оплачували би ті додатки ad а) по 78 сот., ad б) по 84 сот., т. є. о 5 прц. менше.

Новинки.

Львів, 11 січня 1912.

— **Стан здоровля Цїсаря.** В виду поданої заграничними ґазетами вісти о стані здоровля Є. В. Цїсаря „Korresp. Wilhelm“ стверджує: Цїсар тїшить ся тревало найлїпшим здоровлем і залагоджує без обезсиленя свої щоденні праці. Вчера приймав на специяльній авдиенциї мінїстра справ заграничних ґр. Еренталя.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав радникам Двора в Найв. Трибуналї касацийнім: Людвикови Брожиньскому, дрови Юліянови Прус-Морельовскому і Николаєви Герасимовичеви кавалерскі хрести (не великі ленти, як вчера хибно було подано).

— **Управителем краєвої власти на Буковинї** іменований дотеперішний радник Намістництва і управитель староства в Бреґенцї др. Рудольф ґр. Мерану (член цїсарскої родини).

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобржиньский не буде удїляти авдиенциї в часї треваня сесиї соймової.

— **Із Старого Самбора.** Загальні збори старосамбірскої Філїї „Просьвіти“ відбудуть ся дня

ку чорної кави; відтак вийшов я на сонце і зачав вигрівати ся.

Гостинець зачав поволи спускати ся на долину; ми їхали відтак коло берберского сїльця Такетунт зі славним мінеральним жерелом Аін-ель-Гамда та попри добре удержані виноградники білих батьків а через цїлу дорогу видко було буйно зацвивші мігдалові дерева з блїдорожевим цьвітом. Наконець коло полудня заїхали ми в долину гірскої бистриці Уед Аґріюн на полудневих спадах гори Джебель Бабор і станули в кабільскім селї Керрета. Тут з'їхали ся оба деліжанси, той, що їхав з Сетіф, і той, що з побережного міста Бужі, щоби відтак по години відпочинку вертати звідси назад туди, звідки приїхали.

Керрата, середна стация дуже оживленого головного гостинця, що іде через Кабілїю, складає ся поправдї сказавши лиш з двох рядів домів, по обох боках гостинця, але найбільший рух буває в тій сторонї, де почта а напроти неї готель, в котрім мимоходом сказавши можна знайти так добре і так дороге приміщене, що чоловік забув би зовсім, що находить ся в кабільскій глуши, як би не то, що переконає ся зараз о дїйстности, коли гляне на гостинець.

Тут через цїлий день панує великий рух; тут стоять деліжанси побіч возів і самоїздів а ті, що ними їдуть, сидять при столї коло нас і так само покріпляють ся а гостинець в цїлій своїй ширинї служить за місце до проходу для Кабілїв, котрі тїшать ся з того, що сонце пригріло і, видко, не мають більше нїчого до роботи, як лиш тут проходжати ся. Поміж ними видко хороші розумні голови. Кабіль взагалї визначнїйший від Араба. Він має свою окрему мову, в котрій відзивають ся ще слїди давних римских часів; женщини Кабілїв не ходять з заслоненим лицем як у Арабів, а треба признати, що они й красні з лиця. Наконець племя Кабілїв о много інтелїґентнїйше від Арабів. Кабіль, коли єго возьме охота покинути свій рідний край, дасть собі скорше раду як Араб, та й дома в своїй вітчинї уміє далеко зручнїйше використати кольонїзацийну роботу Французів.

По знаменитім снїданю — голод то найлїпший кухар, а я був таки добре голоден — сїв я на деліжанс,що приїхав з противної сторони щоби насамперед з воза розглянути ся по дебрі Шабет-ель-Акра. Новий візник, Кабіль плечистий і високого росту, висадив мене зараз на свій возел і сказав плавно по французски, що то найлїпше місце і що він менї звідтам все покаже. Чоловік той їздив тим гостинцем вже вже так довго, як взагалї той гостинець істнує і як би не то, то я взагалї був би бояв ся з ним їхати. Зараз на першім закрутї при входї до дебри він з таким розгоном навернув, що мене опісля при кождім закрутї страх брав.

По правім боцї піднимали ся скали прямісенько в гору а по лївім боцї спадали яких 50 до 60 метрів в долину аж до русла ріки Уед Аґріюн а наш гостинець тягнув ся мов якась біла лінїя попід скалисту стїну. Сині сиґнальові таблиції остерігали перед небезпечностию на закрутах, але то все нїчого не помагало — сваток почтиліон луснав батогом понад своєю пятькою коний і нїби не хотячи вдарив якогось поволи ідучого осла так, що той кинув ся перепуджений і о мало не скинув із себе їздця — він все так робив, коли надійшов якийсь чужий осел а сьміючись показував довгим пужівном на тоті якісь дивні скали, котрим народна уява понадавала вселякі назви: „То голова цукру!“ — „То три брати!“ а на якусь діру в скалї: „Тут на горі мешкав сорок лїт якийсь старий пустинник!“ Тимчасом конї на закрутї гнали чвалом попри якийсь сопіючий самоїзд а дальше через високий міст, під котрим глубоко в сподї шуміла ріка.

І знов луснув з батога та в'їхав до тунелю, в котрім згори і боками досить грубими струями стікала вода; відтак виїхав з тунелю на яскраво осьвітлений гостинець попри цїлий ряд робітників. Здавало ся, що тут вже кінчить ся гостинець, бо скалисті стїни сходили ся вже так близько до купи, що здалека здавало ся, що туди вже не можна переїхати — та ба, деліжанс лиш свиснув кріз ту темну щілину і виїхав знову на гостинець і в такім місци, де сонце добре припікало. Минуло ледви 20 минут як ми вже й цїлу дебру переїхали, оттак мнлю дороги зі спадом 300 метрів — тому то й така скора їзда, на котрій можна було лиш дуже мало чого добачити а зато набрати ся не мало страху. З вдячности за то зробив я на вічну памятку фотоґрафічну знимку з кінця дебри візника і деліжанса на два поверхи з подорожними, котрі сиділи на нім на горі.

(Дальше буде).

12 січня 1912 р. о годині 12 в полудне в салї „Просьвіти“ в Ст. Самборі з таким дневним порядком: 1) Звіт уступаючого виділу. 2) Вибір нового виділу. 3) Внесеня членів.

— **Пожежа дерихмари.** В Ню Йорцї згорів вчера величезний будинок американьского товариства асекурацийного на житє „Еквітейбль“ (Equitable) положений в самім осередку міста при ул. Брадве (Broadway). В будинку тім містила ся центральна управа зелїзницї Геррімана і фірми Бельмонт та кілька інституций, що переховували цїнні папери. Огонь вибух в реставрациї в пивницї а а в дві години по тім цїлий будинок виглядав як одна горіюча піч. Цїлий рух в сусїдстві будинку вдержано. Шкоду обчисляють на 50 міліонів долярів. Цїнні папери, вартости близько 500 міліонів долярів знаходили ся в підземних склеплених коморах. В банках, котрих цїнні папери знаходили ся там сховані, настала повна застоя. Богато банків замкнуло свої бюра. Міліон індексів і поліс товариства „Еквітейбль“ пожежа знищила. Нове їх зладжене потревае кілька літ. Ще ніколи не знищила пожежа тілько цїнних паперів що вчерашна. Від 1909 не було ще такого переполоху на біржи що вчера. Пивницї сусїдних домів суть позаливані. В наслїдок морозу утворила ся довкола згарища величезна маса леду.

— **Оповіщенє** дотично виложення витягу з наказів заплати податку особ.-доходового виміреного на р. 1911 до перегляду контрибуентам належачим до округа оцїнкового „Львів місто“. — По мисли рішеня § 217 al 3 закона о безпосередних податках особистих з дня 25 жовтня 1896 В. з. д. ч. 220 подає ся отсим до загального відома, що витяги з наказів заплати податку особисто-доходового виміреного на р. 1911 виложені будуть в відділї рахунковім ц. к. Адміністрациї податків у Львові (площа Цлова ч. 1 II. поверх) від 15 січня 1912 почавши через 14 днів, с. є. до 28 січня 1912 включно від години 9 до 1 перед полуднем до перегляду належито леґітимованим податникам податку особисто-доходового, а належачим до округа оцїнкового „Львів-місто“.

Виготоване відписів і витягів не є дозволене, а евентуальні надужитя будуть карані по мисли § 246 покликаного закона. — Ц. к. Адміністрація податків: *Шанковский,* в. р.

— **Справа крадежи в маґазинах зелїзничих у Львові** зачинає прибирати великі розміри. Крім Вальнера і Вольфа арештовано ще й якогось Рушковского, інкасента функціонуючої на двірци каси зелїзничників. Чоловік той знаний був із своєї діяльности підчас ліцитаций в маґазинах. Підчас ревізиї у него знайдено постав сукна походячий з крадежи в маґазині. Крім тих трох арештовано ще маґазинера Озию Окіта, в котрого відділї знайдено брак богато цїнних посилок. Дальше веде ся слїдство ще й в тій цїли, щоби викрити тих купцїв, котрі продавали крадені річи.

Головним виновником всїх тих крадежий був Вальнер. Стверджено, а навіть знає ся вже назвиска тих маґазинерів, котрих він змушував уміщати на картах наборових фальшиві кляврулї. Люди ті ішли єму на руку, бо бояли ся его мести; таких, що не ішли єму на руку, він навіть усував з маґазинів. Так само позбував ся Вальнер і старих робітників зелїзничих, котрі за надто глядїли ему на пальцї; він призначував їх до роботи при віндах або таки й зовсім усував. За то умів дуже зручно позискувати собі довірє своїх начальників, а доказом того необмеженого довіря було то, що єму поручено збирати складки на великий престол в костелї сьв. Єлисавети на Городецкім передмістю.

Вольфа загально не люблено. То був доносчик, котрий богато своїх товаришів позбавив хлїба. Кажуть, що через него один з маґазинерів в Підволочисках житя себе позбавив. О Вальнері знов говорять, що він довів до збожеволїня маґазинера Точиского, котрий опісля закінчив житє на Кульпаркові.

— **Дрібні вісти.** В північній Америцї настали сильні морози. В Ню-Йорцї згинуло оногди 12 людий в наслїдок замерзненя. — У Львові занотовано вчера 20 случаїв відмороженя ушний. — В церкві ОО. Василиян у Львові придержано Маланку Шевчук на крадещи поляреса з сумою 62 К з кишенї служницї Ганї Ружицкої. При арештованій гроший вже не знайдено. Мабуть передала якійсь своїй товаришцї.

— **На загальних зборах „Львівскої Руси“,** братства Русинів міста Львова, дня 1 січня 1912 вибрано новий виділ, котрий уконституовав ся як слїдує: Голова, ем. радник суду Тит Ревакович; перший містоголова ц. к. почт. ревідент Александер Пісецкий; другий містоголова ем. надкомісар скарбу Ізидор Ваньо; секретар прив. рах. урядник Василь Равлюк; касиєр урядник ц. к. кр. Дир. скарбу Дамян Тустанович; заст. касиєра урядник „Дністра“ Кирило Плетїнка; контрольор почтовий адюнкт Ілия Конотопский; господар урядник „Днїстра“ Петро Гладій; 1 заст. господаря співуправителька робітнї „Труда“ Павлина Равлюкова; 2 заст. господаря ур. „Товар. урядників і сьвящеників“ Володимир Головчук. Виділові: ем. конд. зелїзниці Іван Кошулиньский, слухач прав Василь Романів, ем. ц. к. проф. о. рад. Стефанович; заступники виділових: урядник „Просьвіти“ Михайло Вудкевич, субєкт книгарнї ім. Т. Ш. Василь Козак. — З поміж рішень тих Загальних Зборів замітнїйшою є резолюция, висказуюча бажане, щоби Митрополича Консистория, на місце о. Давидяка, виделеґувала до міскої окружної шкільної ради иншого сьвященика, що стоячи на україньскім національнім ґрунтї, давав би запоруку успішнїйшої оборони інтересів україньского населеня у Львові.

— **Загадочне самоубийство.** В лїсі на „Великих Будах“ під Перемишлем найдено 6 с. м. присипане грубою верствою снїгу тїло молодого около 26 лїтного мущини з простріленим виском. Побіч трупа лежав револьвер, що вказувало на самоубийство. Паперів анї ніяких инших слїдів, що навели би на се, хто є тим самоубийником, не найдено.

— **Небезпечна шайка вломників** дістала ся сими днями в руки поліциї і знаходить ся вже під ключем. Ще в цьвітни минулого року по неудалім вломі до вертгаймівскої каси в „Народній Торговли“ впала поліция на слїд тих вломників. Стверджено, що проводирями в тїй шайцї були Константин Лялюк, Казимир Кузьминьский, Михайло Совіньский і Іван Іванюк. Мимо того поліция не маючи безпосередного доказу їх вини не могла їх арештувати, тим більше, що й не було у Львові всїх членів тої спілки.

Аж ось недавно тому до одного із шлюсарских варстатів прийшов якийсь чоловік і дав собі зробити якийсь прилад ніби то, як казав, призначений до охорони замків а по правдї мали то бути ножицї до вирізуваня дір в сталевих бляхах вертгаймівских кас. Повідомлена о тім поліция пильнувала вже того вломника і коли він зголосив ся по той прилад, зараз его арештувала. Арештований тодї виспівав, що той, котрий замовив ножицї то якийсь Маруняк. Отже того Маруняка арештувала поліция. Другі спільники сидять вже по арештах на провінциї і так майже вже вся шайка знаходить ся під ключем.

Телеґрами

Париж 11 січня. Положенє уважають тут загально за дуже поважне. Президент Фалїєр аж завтра рішить, хто буде наслїдником президента міністрів Кальйо (Caillaux). В рахубу входять: Делькассе, Мільро, Буржоа, Клемансо і Дюпю. Кальйо подав ся длятого до димісиї, що Делькассе відказав ся его попирати.

Петербург 11 січня. Петербургска Аґенция телеграфічна єсть управнена заявити, що чутка, мов би то правительство росийске звернуло ся до Хіни з жаданєм що до Монґолїї та мов би то приготовляло окупацию Монґолїї, єсть зовсім безосновна і неправдива.

Ню-Йорк 11 січня. В пивницях погорівшого будинку товариства обезпечень „Equitable“ знаходять ся папери вартости міліярда долярів. Приступ до пивници буде можливий аж в слїдуючім тиждни.

Кіяхта 11 січня. Династия Манджу має ще надію відзискати Монґолїю. В тій цїли вислала ґубернатора Ґуібіна до Уґри, але монґольске правительство наказало не пустити его до Урґи.

Солунь 11 січня. В Іштіпі і Кенрілї заведено стан облоги.

Курс львівский.

Дня 10-го січня 1912.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 вр.	687·—	694·—
Банку гал. для торгов. по 200 вр.	442·—	448·—
Зелїв. Львів-Чернів.-Ясси	550·—	555·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	470·—	490·—
II. Листи заставні за 100 вр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	109·70	—·—
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц.	98·60	99·30
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв.	98·70	99·40
4% листи застав. Банку краєв.	92·20	92·90
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·70	—·—
„ „ 4% льос в $41^1/_2$ літ.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	92·50	93·20
III. Обліґи за 100 вр.		
Пропінацийні галицкі	98·50	99·20
Обліґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%	98·50	99·20
Зелїв. льокаль. „ 4% по 200 К.	90·50	91·20
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	93·10	93·80
„ м. Львова 4% по 200 К.	91·50	92·20
IV. Льоси. (Курс віденьский)		
Австрийскі черв. хреста	69·50	75·50
Угорскі черв. хреста	46·25	30·25
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К.	79·—	85·—
Базиліка 10 К	35·60	39·60
Йошіф 4 К	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·36	11·46
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок німецких	117·50	117·90
Доляр американьский	4·80	5·—

Подорож довкола землї.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.